

ANDRÁS+KERESZT

a Tihanyi Római Katolikus Egyházközség Lapja

4. évfolyam 2. szám

2007. Július

*Szent Benedekhez
szálljon fel az ének.
Zengjen szívüinkből
ünnepi dicséret.
Jó Atyánk hozzád
kit szent kegyelmével
Isten megáldott!*

A Jézus Szíve tiszteletről

Mindannyian ismerjük templomunk megindítóan szép Jézus Szíve-oltárát. Magyarországon ez az első oltár (Stulhoff Sebestyén munkája, 1771-ben készült el), amelyet Jézus Szent Szíve

tiszteletének szenteltek. Mekkora hitről, bizalomról, szeretetről és nagylelkűségről tett tanúságot Vajda Sámuel apát, aki 1766-ban külön engedélyt kért XIII. Kelemen pápától a Jézus Szíve ünnep megtartására Tihanyban. A Szent Szív ünnepe a világegyházban hivatalosan csak 1856-ban kezdődött. Jézus Szent Szívének tisztelete visszanyúl Alacoque Margit Mária szerzetesnővér életéhez, akinek már 1675-ben Jézus azt a feladatot adta, hogy Szent Szíve tiszteletét elterjessze. Őt az Egyház

csaknem kétszáz évvel később, 1864-ben boldoggá, 1920-ban pedig szentté avatta.

Folytatás a 2.oldalon >>

„Ütünk a mólón, és néztük hogy járja a táncát a vízen a szél...”

/Dalszöveg/

Tudom mit jelent gyerekek lenni a Balaton parton, én is ott nőttem fel. Egész nap találtunk magunknak elfoglaltságot a parton. Ma már azt is tudom micsoda ajándék ez, mert rájöttem mennyi élményt és tapasztalatot adott, ami segített abban, hogy egészséges felnőtt legyek. *A víz, a levegő, az iszap, a csönd, a szabad tér, a végtelen idő, a társaim mind-mind ezt szolgálták.*

Folytatás a 2.oldalon >>

Fogadj el engem, Istenem!

Jézus attól, aki őhozá akar tartozni, elszántságot kíván. Elkötelezettséget és szabadságot. Jézus arra akar rádöbbsenteni, hogy el kell fordulni mindentől, ami az embert elválaszthatná tőle. Másutt beszél Jézus a szeretetről, s a mások szeretetének mértéke: önmagunk szeretete. Úgy szeressük embertársainkat, miként önmagunkat szeretjük. S azt tegyük velük, amit szeretnénk, ha velünk is tennének az emberek. – Kereszthordozásról beszél. Nem könnyű azt a keresztet elviselni, amit kap az ember, s nem azt, amit keres magának. Jézus követésével együtt jár, hogy vele megyünk az úton, s ez az út a kereszthordozás útja. Aki nem hordozza keresztjét, nem lehet Jézus tanítványa. – Jézus szerint alakítani az életet annyit is jelent, mint számot vetni sok mindennel. Miként az építő leül, s végiggondolja, van-e miből építeni, ugyanúgy az életünk is akkor lesz csak épületes, ha számot vetünk: mi a lényeges és mi a lényegtelen. Az evangéliumi szakasz utolsó mondata megfogalmazza: aki nem mond le mindarról, amije van, nem lehet az ő tanítványa. Van így egyáltalán értelme az életnek? Semmi sem lehet az enyém ebből a minket körülvevő világból, amiben annyi minden szép és kívánatos? Jézus nem élet-tagadó, hanem élet-igenlő. Csupán arra kellene rádöbbsennünk, hogy akkor lesz igazán az enyém az élet, ha a dolgoknak megfelelő rendje van. Ha nem teszem az Isten elé és fölé azt, ami csak ideig-óráig tartó. Ha nem ragaszkodom görcsösen házhoz, vagyonhoz, hatalomhoz, tekintélyhez, birtokhoz... Birtokolni - vagy létezni? - teszük föl gondolkodók manapság a kérdést. S mennyien vannak, akik a görcsös birtoklás-vágyban végleg elveszítik önmagukat, és képtelenek arra, hogy igazán éljenek...Tenni az Isten akaratát. Helyes rendet teremteni az életemben. Befogadni az Isten Igéjét.

Igent mondani az Isten igéjére. Ez a feladat. Ez a jézusi követelmény. Ennek példája minden keresztény ember számára Jézus anyja, Mária. A tiszta igent-mondás legszebb megvalósulása. Amikor a bencés szerzetes fogadalmat tesz, így imádkozik:

„Fogadj el engem, Istenem, szent igéd szerint, hogy Neked éljek!

És ne szégyeníts meg engem, mert Tebenned bíztam, Uram!

2007. Július 11. Szent Benedek ünnepén
Korzenszky Richárd OSB

**NE FELEJTSÜK:
AUGUSZTUS 15. 18 ÓRA
NAGYBOLDOGASSZONY ÜNNEPE
CSIZMAZIA SÁNDOR ATYA
EZÜSTMISÉJE**

ANDRÁS-KERESZT

» Folytatás az 1. oldalról
Dolgoztam egy fejlesztő központban, ahol berendeztek egy szobát úgy, hogy ott sarazni, iszapozni lehessen. Azokkal a gyerekekkel

foglalkoztunk itt, akik nagyon szorongásos, félős gyerekek voltak, vagy akiknek székelési problémáik voltak. *Az iszappal való játék segítette ezeket a kis gyerekeket, hogy elengedhessék magukat, lazítsanak, és hogy azt érezhessék, piszkosak koszosak lehetnek.* Egy-két ilyen foglalkozás után jelentette a szülő, hogy gyermeke rendesen kakil, és sokkal felszabadultabb. (Mindenféle hashajtó vagy terápiás beavatkozás nélkül!)

A vízparton szeretem nézni, ahogy a gyerekek csak úgy „szöszölnek”: hínárt szednek, iszapoznak, csobognak, fröcskölnek, vagy csak egyszerűen vannak. *Nagyon fontos a fejlődés szempontjából ez a történet nélküli nyugalom.* Ma már ezt is terápiás kezelésként alkalmazzák gyenge idegzetű gyerekeknél és felnőtteknél.

Sok kutató azt állítja, hogy az ember egyik legtermészetesebb közege a víz. Az biztos, hogy a vízben való mozgás a fejlődésben lévő izmokat (észrevétlenül, játék közben) jól megmozgatja, elfárasztja. (Ezért és a sok friss levegőn töltött idő miatt éhezünk meg mindig olyan rettenetesen a parton!)

A Kegyelem a természetre (természetesre) épül – mondja Szent Ágoston. Élünk a természet adta lehetőségekkel!

Lubickoljunk, iszapozzunk, és hagyjuk hogy a természetes közegben fejlődjünk, megnyugodjunk és gyógyuljunk!

Jó nyaralást mindenkinek!

Cs.T.Hanna

2. OLDAL

» Folytatás az 1. oldalról

A Jézus Szíve-oltár híre és a Szent Szív tisztelete gyorsan terjedt az országban, és nemcsak a környékbeli, de a távolabb lakó hívek zarándoklatainak is igen hamar kedvelt céljává vált. A Jézus Szíve litánia, a sokféle felajánló imádság keletkezése, kezdve az ország első bíborosától a legszegényebb faluszéli öregasszonyig, mind-mind mutatják azt az igaz jámborságot és vágyódó szeretetet, amellyel Magyarország népe megtisztelte Megváltója Szent Szívét.

Mára mintha megkopott volna e Szív tisztelete, amely szüntelenül értünk dobog és ég. Jézus mindazoknak, akik Szent Szívét tisztelik, Alacoque Szent Margiton keresztül ezeket az ígéretek tette:

1. Megadom nekim mindazokat a kegyelmeket, amelyekre állapotuk szerint szükségük van.
2. Családjukban békességet szerzek.
3. Megvigasztalom őket szenvedéseikben.
4. Biztos menedékük leszek életükben, de főleg haláluk óráján.
5. Minden vállalkozásukat megáldom.
6. A bűnösök Szívemben az irgalom forrására és végtelen óceánjára találnak.
7. A lanyha lelkek buzgókká válnak.
8. A buzgó lelkek még nagyobb tökéletességre emelkednek.
9. Megáldom a házakat, amelyekben Szent Szívem képét kifüggesztik és tisztelik.
10. A papoknak olyan erőt adok, hogy a legmegrögzöttebb bűnösöket is megtérítik.
11. Akik ezt az ájtatosságot terjesztik, azok nevét Szívembe írom és onnan soha ki nem törölöm.
12. Akik kilenc egymás után következő hónap első péntekjén megáldoznak, azoknak megadom a végső bűnbánat kegyelmét.

Ha körülnézünk mai világunkban és hazánkban, nem lehet kétségünk afelől, Isten irgalmára bőségesen rászorulunk. Jézus ma is hűséges és beváltja ígéréteit, ha... mi is teljesítjük kérését. Vajon van-e elég bizalmunk Hozzá? Van-e bennünk elég akarat, hogy őseink erős hite példaképpül szolgálhasson számunkra életünk megjobbítására? Ma, itt és most elkezdhetjük: együtt vagy egyedül, de kezdjük, amíg még elkezdhetjük...

Horváth Terézia

✿ Házasságkötés

2007. május 5. Bede Tamás és Huszár Anita

✝ Keresztelések:

2007. ápr. 28. – Fruzsina (Czuczai Zoltán és Ács Judit gyermeke)

2007. júni. 16. – Zoltán (Bozsika Zoltán és Németh Éva gyermeke)

✝ Halottaink:

Balogh Éva (Sörös Gábor felesége) élt 42 évet

Szalai Anna (Makra Ferenc özvegye) élt 70 évet

Szabó György élt 29 évet

Kovács Marait (Szabó Péter özvegye) élt 82 évet

Határtalan barátság

A fényképeket nézve most is úgy tűnik, mintha csak tegnap jöttem volna meg. Nem először jártunk már ilyen felállásban Székelyudvarhelyen (s remélem, hogy nem utoljára ☺), de ilyen méretű eseményben még nem volt részünk.

Éjszaka csatlakoztam a vidám társasághoz Budapesten, majd kezdetét vette az induláskor mindig végeláthatatlannak tűnő utazás. Néhányan, kedves kórustársaim közül hatalmas, gigantikus méretű szendvicsekkel készültek, nagy mennyiségben, így mindenkinek jutott bőven mindenkiből. Másnap reggel már Farkaslakán voltunk, Tamási Áron sírjánál, majd a szelykefűrdői székelykapuknál sétáltunk, míg végre dél körül megérkeztünk Udvarhelyre, ahol vendéglátóink már izgatottan vártak bennünket - no meg persze a kürtöskalács és a lélekmelegítő, megfáradt utazóknak járó pálinka. Délután ki-ki saját avagy csoportos felfedezőútra indult, valaki sétált, valaki álomra hajtotta fejét, s voltak, akik a város különböző, kisebb nagyobb „könyvtárait” keresték fel...

Pénteken kirándulni indultunk. Hargitafűrdőn a májusi melegben hűgolyóztunk, medvenyomokat találtunk, hegyet és völgyet másztunk, majd Csíkszeredába érkeztünk. Csíksomlyón, a Nyeregben a lelkesebbek kilátót másztak, a lustábbak pedig a fák alatt hűsöltek, majd délután útnak indultunk vissza Udvarhelyre.

Folytatás az 3. oldalon »

„Vegyétek a Szentlelket!”

Ez év május 20-án Tihanyban 14 fiatal részesült a bérmálás szentségében, amelyet Takács Nándor Jusztin nyugalmazott székesfehérvári püspök atya szolgáltatót ki.

- Mi is a bérmálás, miért olyan fontos a keresztény ember számára? – kérdezem Gellért atyát, a bérmálkozók felkészítőjét, hitoktatóját.

A bérmálás az a szentség, amelyben a megkeresztelt ember megkapja a Szentlélek ajándékát.

Erőt és küldetést kap, hogy Krisztusról tanúskodjon az egyházban és a világban.

A Szentlélek kiáradása nem egy egyszeri esemény, hanem egy állandó folyamat. Az egyház a liturgiában gyakran várja és hívja a Szentlelket.

A Szentlélek hét ajándékáról beszélhetünk: bölcsesség; értelem; tudomány; jótanács; jámborság; lelki erősség; és az Istenfélelem.

A bérmálás szentsége eltörölhetetlen jelet hagy az ember lelkén.

- Rögös, nehéz út-e a mai világban a hitoktatóé?

Én inkább szép feladatnak mondanám, és a jelen kor kihívásaira adhatunk ezáltal választ. Minden kornak meg van a maga szépsége és nehézsége, de az Evangélium üzenete mindig aktuális: „Menjetez tehát, tegyétek tanítványommá mind a népeket! Kereszteljétek meg őket az Atya a Fiú és a Szentlélek nevére, és tanítsátok meg őket mindannak megtartására, amit parancsoltam nektek.” (Mt. 28,19-)

- Mennyire fontos a család szerepe a bérmálkozásra való felkészülésben?

Fontosnak érzem a család és a rokonság szerepét a vallásos életben. Közösön vegyenek részt a szentmiséken. Életüket járja át az Isten kegyelme, és ebben napról napra együtt növekedjenek.

- Fontosnak tartja-e Gellért atya, hogy az általános iskola befejeztével a fiatalok felvegyék a bérmálás szentségét?

Az általános iskolában 8 éven keresztül van szervezett hitoktatás amelynek keretében felkészülnek gyermekeink a bérmálkozásra. A bérmálás szentség, amely kegyelmet közvetít, és erre az isteni kegyelemre nagy szükségük van, hogy hitvalló keresztényi életet élhessenek, mint középiskolás fiatalok, akik elkerülnek különböző városokba. Vegyenek részt az ottani hitoktatásban, és katolikus közösségben.

- Hogy érzi Gellért atya, jó földbe hullt-e a mag, értékes tagjai maradnak egyházközségünknek az idén megbérmáltak?

A Szentírás alapján nem csak jó föld van, hanem tövises és köves talaj is akad. A földműves feladata, hogy ezt is megművelje, a kövekből, tövisből készítsen kerítést a jó föld védelmére, hogy mindannyiunk élete gyümölcsöző legyen az Isten országa számára.

Csizmazia Zsolt

Hogy nekem mit jelent a bérmálás...??

Nekem a bérmálás egyfajta megerősödés a hitben. Bérmáláskor az ember Isten Lelkének ajándékát kapja meg ahhoz, hogy élni tudjon a kereszténységben elnyert új életben. Amikor bérmálkozik valaki, akkor a Szentlélek száll rá, és segíti őt minden tetteiben.

Ahhoz, hogy felvehessük a bérmálás szentségét, tiszta lélek kell. Kell hogy kellően felkészüljünk arra, hogy fogadjuk a szentlelket. A bérmálás egy nagyon fontos szentség, a legjobb ha mindenki törekszik arra, hogy együtt éljen a tudattal: Isten minden jó cselekedetében segíti.

Csizmazia Luca, idén bérmálkozott

Határtalan barátság

» Folytatás az 2. oldalról

Minden és mindenki készen állt a szombati nagy eseményre: az egyházkerületi kórustalálkozóra, ahol majd hatszáz ember énekelt együtt a templomban.

A találkozó szentmisével kezdődött, majd ezt követte a kórusok bemutatkozása. Jól sikerült, szép volt az ének, s talán mindannyian megkönnyebbültünk mikor már túl voltunk rajta. Hatalmas tapssal jutalmaztak bennünket, még most is megható erre visszagondolni.

Az ifjúsági házban már szólt az élő népzene, hatalmas asztalok körül emberek százai tolongtak, megkezdődött az estig tartó zenés táncos multság. Táncolt itt öreg s fiatal, helyi és tihanyi, ki egyedül, ki csoportosan. Még a kendős öreg nének is, csak úgy forgott fodros szaknyájuk, s fiatalokat megszegyenítő módon járták.

Vasárnap, az ünnepi szentmisén Richárd atya felszentelte az orgonát, s a misén végig mi, tihanyiak énekelhettünk. Karvezetőkink elővették legjobb tudományukat, s mindenki, legyen az énekes vagy orgonista, a maximumot teljesítette.

A délutánt s az estét az udvarhelyi kórusral töltöttük együtt. Finomságok és töltöttkáposzta-hegyek követték egymást, zene- tánc- ének, minden, ami kell. Röggtönzött énekverseny, táncház és jó hangulat.

De mint minden jónak, kis utazásunknak is hamar vége szakadt. Hétfőn korán reggel indultunk, boldogan és szomorúan, de mindenképp új, felejthetetlen élményekkel gazdagon.

Késő este megérkezés. Megérkeztünk otthonról itthonra.

Köszönjük mindenkinek a lehetőséget, aki támogatott bennünket abban, hogy ez az utazás és ez a találkozás megvalósuljon. Az éneklés összehozza az embereket, ez a kis élménybeszámoló is példa erre. Együtt énekelni, együtt zenélni és együtt lenni a barátainkkal. Határok nélkül.

Varró Annamária

Nyár ,vakáció, szabadság, Balaton, táborok, CSERKÉSZTÁBOR... :) Kiscserkészi levele a táborból: :)

Kedves Szüleim! Az őrsvezetőnk azt mondta, hogy írhatnánk végre nektek, mert bizonyára láttátok az árvizet a TV-ben, és nagyon aggódtok. Semmi bajunk. A víz csak egy sátrunkat és két hálózsákot vitt el. Közülünk senkit, mert az árvíz időpontjában valamennyien a hegyekben voltunk, és Kristótot kerestük, aki elveszett. Kérlek, hívjátok fel Kristóf anyukáját, és mondjátok meg neki, hogy már minden rendben, és hogy megkerült. Kristóf nem tud neki írni, mert eltörte mindkét kezét, amikor lezuhant egy szikláról. Kristóf keresésére az őrsvezető terepjárójával indultunk el. Az igen komoly volt. Soha nem találtuk volna meg Kristótot abban a sötétben, ha nem villámlik annyira. Az őrsvezető rohadtul begurult, hogy

Kristóf elment a hegyekbe, anélkül, hogy bárkinek is szólt volna. Kristóf mondta, hogy hiszen szólt, csak ez a tüzvész idején volt, és biztos nem hallotta meg. A tűzbe dobott benzines palacktól a nedves erdő nem égett le, de egy sátrunk igen, meg még néhány ruha. Na meg szegény Pisti is érdekesen fog kinézni, mire újra kinő a haja. Szombatra otthon leszünk, ha az őrsvezető megjavítja addig az autót. Az a baleset tényleg nem az ő hibája volt! A fékek még jók voltak, amikor elindultunk. Az őrsvezető azt mondta, hogy az autó már annyira öreg, hogy joga volt tönkremenni. Valószínű ezért nem akarta senki sem biztosítani. De összességében azt hiszem, ez az autó tök jó. Akárcsak az őrsvezető. Nem szól be, ha összekoszoljuk a kocsit, és ha nagyon meleg van bent, megengedi, hogy kiüljünk a tetejére. És hogyan lenne meleg bent, ha tízen ülünk az autóban. De mióta megállított minket a rendőr az autópályán, azóta nem hagyja, hogy kint utazzunk. Mondtam-e már, hogy az őrsvezető tök jó sofőr? A baleset előtt tanította Ricsit vezetni. De nyugi, gyorsan menni csak a hegyi utakon hagyta, ahol nincs forgalom, csak néhány teherautó. Ma reggel a srácok a szikláról ugráltak a vízbe, és a tóban fürödtek. Az őrsvezető nekem nem engedte meg, mert nem tudok úszni, és Kristófnak, a kezei miatt. Mi ezalatt kajakoztunk. Szép tó. És mély. Bár néhány fa csúcsa kilátszik a vízből. Az őrsvezető nem olyan ideges, mint a többiek. Azon se akadt ki, hogy nem húztunk mentőmellényt. Tudjuk, hogy nagyon el van foglalva az autó szerelésével, nem akarjuk húzni az agyát. Megszereztük az első életmentő-kitüntetések. Amikor Dávid bűvarkodott, és elvágta mindkét kezét, mi raktuk fel neki a szorítókötéseket. Márk és én elhanyagoltuk magunkat, de az őrsvezető azt mondja, ez ételmérgezés lehet, azoktól a csirkemaradványoktól, amiket tegnap ettünk. Azt mondta, ő is ugyanígy hányt a kajától, amit a börtönben kapott. De most be kell fejeznem. Indulunk a városba, hogy feladjuk a leveleket, és hogy töltseneket vegyünk. Ne aggódjatok miattam. Minden OK. Üdv. Bartus Sanyi

Menaságiak Tihanyban 1991-2007-....

Leszerelés után 1978-ban két katonatársammal jártam először Erdélyben. Azonnal megfogott a táj szépsége és az ott élők igaz embersége, vendégszeretete. Ettől kezdve rendszeresen jártam ki, és már a következő évben eljutottam Csíkménaságra, ahol különleges látnivalókkal és olyan emberekkel találkoztam, akik igaz barátaimmá lettek. Az Alcsiki-medence észak-keleti szögletéből indul az a szép havasi völgyecske, a „Lak”, amelynek a havasok előtti végén több mint 800 m magasan fekszik Csíkménaság. A Fiság patak a beléömlő Taploca vizével gazdagodva végigszalad a völgyön, és ennek is köszönhető, hogy falvak sora – Kotormány, Csíkszentgyörgy, Bánkfalva és Csíkménaság -települt meg itt. E falvak lakói egykor a határőrség nehéz feladatát látták el, falvaikat ma is az egykori katonai egységekre, „tizésekre” osztják fel. Menaság tizesei: Menaságújfalva, Alszeg, Középszeg, Felszeg és Pottyand. Temploma fallal kerített, gótikus szentélyű erődtemplom, sokak szerint Al-Csík legrégebbi temploma. Régi, XVI.sz-i szárnyas oltárát a Nemzeti Múzeumban őrzik. Népe vendégszerető, összetartó közösség. Néphagyományok, népdalok tekintetében leggazdagabb települése Csíknak: a „Repülj madár, repülj...”, „Menaságnak alsó végén...” és a „Még a pennát a kezembe se vettem...” kezdetű pottyandi katonadal a legszebb magyar népdalok közé tartoznak. Györgydeák Lajos atya, Ménaság akkori plébánosa kért arra, hogy szervezzem meg moldvai csángó és menasági gyerekek tihanyi nyaralását. 1991-92-ben 2-2 hetet töltöttek Tihanyban az akkor felső tagozatos gyerekek. 2002-ben egyházközségi kirándulást szerveztem Erdélybe. Fél napot Menaságon töltöttünk, ahol rendkívüli szeretettel fogadták a Tihanyiakat. A kapcsolat azóta is él, egyik évben mi mentünk, a másik évben ők jöttek. Különleges élményünk volt tavaly, amikor a menasági „keresztalijával” együtt, a hegyeken át gyalog mentünk a csíksomlyói búcsúra. A 3-3 alkalommal összesen mintegy száz-száz menasági és tihanyi vendégeskedett egymás falujában. Formailag ugyan nem, a valóságban azonban testvértelepülések lettünk. Az idej, június végi jövetelük történelmi jelentőségű, hiszen - immár az UNIO tagjaiként - először léphettek át útlevél nélkül is a határt, és így olyan idősök is jöhettek, akik eddig nem tudtak. Számomra különösen örvendetes, hogy a csoportos kirándulásokon túl a családok is elindultak egymás felé. Jelenleg is vendégeskednek tihanyiak Menaságon. Köszönöm mindazoknak, akik 1991-92-ben és a legutóbbi években is e nemes ügy szolgálatába álltak, és méricskélés nélkül osztották meg otthonukat, javaikat csíki székely testvéreinkkel. Szent Erzsébet születésének 800. évfordulóját ünnepeljük, ezért is gondoltunk arra, hogy a búcsúesten a tihanyi hittanosok az Ő alakját példaképül állítva egy kedves kis előadással köszöntsék a menaságiakat, akik ezt nagyon hálás szívvel fogadták. Bakos Péter

Akikre büszkék lehetünk

2007. június 2-án hittanos találkozót rendezett a veszprémi főegyházmegye. Az összejövetel szentmisével kezdődött, amelyet Márfi Gyula érsek atya mutatott be a több mint félezer gyerekeknek. A további programokban 13 fős kis tihanyi csapatunk nagy sikert aratott a Szent Erzsébetről szóló „A szeretet virága” című jelenettel, a játékos vetélkedőn pedig dobogós helyezést ért el.

Salamon Szilvia dicsérő oklevelet vehetett át a rajzpályázatra készült alkotásáért.

Vállaljuk, és hirdessük büszkén sikerüket – szülők és felebarátok egyaránt – hiszen a gyermekek jelentik a jövőt, hitünk és egyházközségünk jövőjét!

A Tihanyi
Római
Katolikus
Egyházközség
időszaki lapja

A kiadásért felelős:
Dr. Korzenszky Richárd
Szerkesztik:
Bartus Sándor
Csizmazia Zsolt
Cs. Török Hanna
Horváth Terézia
Tördelő szerkesztő:
Balázs Tamás

Tihanyi Vencés
Apátság

Csizmazia Zsolt

**"Boldog,
aki nem botránkozik
meg énbennem" -
mondja Jézus.**

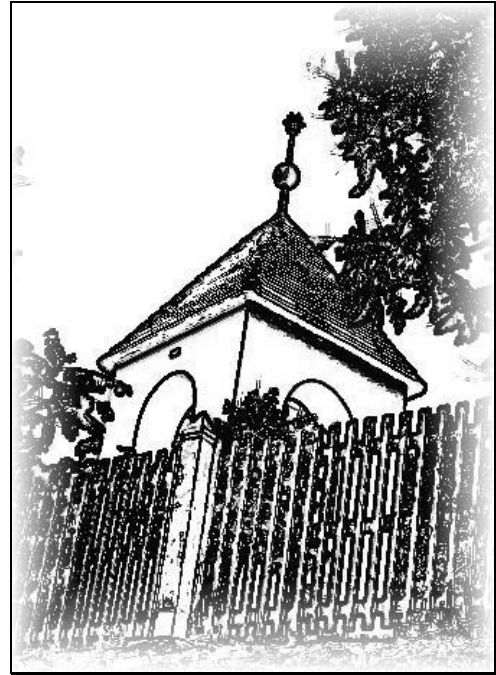
/Lukács evangéliuma 7:23./

Kedves Testvérek, Tisztelt Olvasók!

Manapság látva, hallva és érezve azt a mérhetetlen igazságtalanság hullámot és boldogtalanságot, ami körülveszi ezt a világot sokan úgy érzik, hogy most már az utolsó időszakba lépett az emberiség. Sokan gondolják azt, hogy lassan(?) elközeleg a második adventi időszak vége! Ezért fontos jól megérteni a „milliónyi hitpótlék” felajánlása ellenében, Jézus Krisztus kijelentését: „Boldog, aki nem botránkozik meg énbennem.”

Az evangéliumokon végighúzódik Keresztelő János és Jézus kapcsolata. Lukács evangélista elbeszélése alapozza meg ezt az összetartozást, amikor beszámolójában elénk adja, hogy János és Jézus születése között milyen szoros összefüggés van. Először Zakariás hall születendő fiáról, utána pedig Mária találkozik az angyallal, hogy megtudja: gyermeke lesz. Később Erzsébet és Mária, a várandós két kismama együtt örülnek Isten ajándékának. Nem tudjuk, hogy milyen lehetett a kapcsolat a két család között a gyermekek megszületése után. A következő találkozás az, amikor mintegy harminc évvel később János prófétai hangon hirdeti Isten akaratát, s megkereszteli Jézust. Ezután felgyorsulnak az események: Jánost Heródes börtönbe veti, mivel kritizálta istentelen kapcsolatát testvéreinek feleségével – Jézus pedig elkezd igehirdetői szolgálatát.

A harmadik pont, ahol összefonódik

Jézus és János élete: János a börtönből kérdezteti Jézust: **Te vagy-e az eljövendő, vagy mást várjunk?** Miért teszi fel ezt a kérdést János? Miért fontos nekünk is hallanunk, értenünk kérdését 2007-ben is? Milyen érzések szólalnak meg e kérdésben? Nos mint minden kérdésnek, így ennek is van oka.

Az első ok a várakozás. Ha elképzeljük Keresztelő János élethelyzetét, talán megértjük, hogy miért küldi tanítványait Jézushoz. Igehirdetése nyomán sokan fordultak az Istenhez. Amikor azonban ő maga kritizálta a fejedelem életét, az börtönbe csukatta. Noha nem ő az első próféta, akinek szenvedést vagy börtönt kell kiállnia, mégis, bizonytalanság, kérdés, aggodalom lehetett benne. János útkészítő próféta volt. Tudta, hogy eljön az a Valaki, akinek szolgálatát kellett előkészítenie. Ő azonban másképpen várta az eljövendőt. Ítélet, büntetés, igazságszolgáltatás - ezeket várta a Messiástól. A börtönben várakozik, s reméli, hogy amit hirdetett, az beteljesül.

A másik ok talán az is lehet, hogy elégedetlen volt. Ő az igazságot képviselte, a hamisság mégis győzött felette. Hogy is van ez? Hát nem kellene itt rendet tenni? Ő annyit szolgált, hogy az eljövendő útját előkészítse, hogy a dolgok helyre kerüljenek, és mindenki megkapja méltó jutalmát vagy büntetését. Hol van szórólapát, a tűz, az ítélet?

ANDRÁS-KERESZT

És a harmadik ok, a legfájóbb: a kétség. Hátha mégis tévedtem, hátha nálam van a baj. Lehet, hogy amire feltettem az életemet, az csak értéktelen hitványság, légvár, álom? Lehet, hogy megréfáltak az emberek, s hátam mögött csak nevettek? Amit láttam, az csak képzeletem munkája volt? Bizony a kérdés ma is aktualitását éli! Érdemes átgondolnunk, hogy mit vált ki belőlünk János kérdése. Elbizonytalanít? Ha ő sem volt benne biztos, hogy kicsoda Jézus, akkor mi mit szólunk több mint 2000 év távlatából? Magabiztossá tesz? Ő nem tudta, de én nagyon jól tudom, hogy kicsoda Krisztus! Nos ezzel a két megközelítéssel nem tudjuk megérteni a történet üzenetét. Ez csak akkor történhet meg, ha mi is bekapcsolódunk a jánosi kérdésbe, és együtt keressük és várjuk a választ Jézustól, nyitottan, őszintén.

Várakozás és kételkedés - ez volt János kérdésének egyik része. Az ember hajlamos az életét úgy beállítani, hogy az csak várakozásból álljon. Várom, hogy elmúljon a hideg idő, várom, hogy meleg legyen, várom, hogy itt legyenek az ünnepek, várom, hogy befejezzem a munkámat, várom, hogy elkezdhessem a munkámat stb. Ugyanakkor van egy nagy várakozás, hogy megtaláljam az élet célját, értelmét, hogy találkozzak azzal, aki be tudja teljesíteni az életem értelmét. Mi két csoportba tartozunk: Vannak olyanok közöttünk, akik még keresnek, és együtt kérdeznek Jánossal Jézus felől: Te vagy az, vagy mást várjunk? És vannak olyanok, akik tudják: Te vagy az, akire vártunk! Aki még várakozik, annak hirdetjük: ő Krisztusra vár. Amikor Jézus megjelent, akkor megbolydult az ország. Látták csodáit, hallották tanításait, mindenki rá figyelt. Ezek azonban csak jelek voltak az akkori és a későbbi nemzedékeknek. Jel számunkra, hogy volt itt közöttünk Valaki, aki könyörületes volt, akit érdekelt az emberek baja, aki figyelt a másokra. Aki még várakozik, annak hirdetjük: Ő tudja az állandó várakozás "jövő idejét" megélhető "jelen idővé" formálni. Vele lesz a jelen minden pillanata érték és öröm, hiszen jelenléte betölti az ő követőinek életét.

ÁLDÁS, BÉKESSÉG

Elégedetlenség - ez a jánosi kérdés második összetevője. Ez azokat érinti, akik Krisztusban vannak -és mégis elégedetlenek. Vannak ilyenek? Lehetséges ez? A dogmatikák szerint talán nem, de a lelkigondozói gyakorlat szerint igen: Ők talán így fogalmazzak: Te vagy az eljövendő, de másként vártunk. Elrontott élet, kudarcok, megpróbáltatások után szólhat így az ember: mást vártam az Istentől. Segíthetett volna többet. Én annyit tettem érte, de mégsem teljesíti kéréseimet. Bizony, többet érdemelnék. Elégedetlen lehet valaki azért, mert nem lát jeleket, vagy azért, mert nem lát ítéletet. Keresi az igazságot, és nem látja meg Isten igazságosságát a világban - bár néha bizonyos történésekbe próbálja azt nagy lelkesedéssel beleérteni és belemagyarázni. **A válasz** - a várakozóknak és elégedetleneknek: **"Boldog, aki nem botránkozik meg énbennem"**. Jézus válasza akkor lesz igazi válasszá, ha meglátjuk benne Isten akaratának beteljesedését és kegyelmét. Hogy mi a beteljesedés? Az, hogy a világ Krisztus-központú. Minden reá nézve teremtett, és minden ígélet benne lett teljes. Hogy mi a kegyelem? Az, hogy nem szórólapát van először Krisztus kezében, hanem gyógyító érintésével jár, nem fenyegető hangon szól először, hanem szelíden hirdeti Isten szeretetét, hogy az Atyához visszatáljunk. Aki keres, az talál - mondja a közmondás is. Aki Krisztusban van, az megtalálhatja az igazi örömet és szeretetet!

REFORMÁTUS **ISTENTISZTELETEK RENDJE**

JÚLIUS 22-én, du. 2 órakor

AUGUSZTUS 5-én, du. 2 órakor

AUGUSZTUS 19-én, Újkenyér
ünnepén Úrvacsoraosztás
du. 4 órakor !!!

AUGUSZTUS 26-án, du. 2 órakor

ÁLDÁST ÉS BÉKESSÉGET KÍVÁN:
Császár Attila református lelkész